

Ли́ла Йо́рк

Му́ха В су́пата

СЪДЪРЖАНИЕ

Сврака-Късокрака	6
Анабела	18
Баба Злата на метлата.....	43
Тревогите на Баба Яга.....	55
За мечтите и молбите	72
Коледата на Прасчо	84
Мартенска история	99
Подвигът на Леля Грета.....	111
Помощ, Аватар!	125
Приказки от гардероба	138

Сврака-Късокрака

Животът – без корона крал,
на гръб понесъл е чувал.

От него вади радост, грижи,
по разписание се движи.

Бързо покрай нас минава,
по нещичко на всеки дава.

Гмурка се, изкачва връх.
Кога ще си поеме гръх?

Улисани и ние тичаме,
забравяме да се обичаме.

Времето лети напред,
яхнало велосипед.

Усърдно то върти педали.
Някога да спре? Едва ли.

Препускат дните в луд галоп,
няма кой да каже: „Стоп!“

Сезоните се сменят с песен:
пролет, лято, после есен.

В календарната година,
има месеци гузина.

Сърдит, но кратък февруари,
замества брат си – януари.

Щом на март се види краят,
април и май реда си знаят.

Ето юни се загава,
топло лято обещава.

Всички облаци от вчера,
са заключени в килера.

Рокли шият си цветята,
празник има днес в гората.

Сред лавина от вълнения,
започнаха приготовления.

Боровете без капризи,
избират елегантни ризи.

Дрянът сякаш ще се жени,
накичен с плодчета червени.

Така нафукано се хвали,
все едно са портокали.

Привлекателните рози,
репетират секси пози.

Вгълбени паяци творят,
поли ефирни майсторят.

Чакат по белъо елите,
на опашка за полите.

Малолетна пеперуда,
се оплаква от простуда.

Лекуват я грижовни птички,
в гората си помагат всички.

Заклучили са с катинар,
злобата във грешник стар.

Така спокойно си живеят,
проблеми между тях не зреят.

Всеки начин си намира,
с другите да се разбира.

Групичката е задружна,
омразата кому е нужна?

Но понякога бедата,
чака скрита зад вратата.

На едно дърво в листака,
заживя ужасна грака.

Зесели се нагута Сврака,
оскубана и кривокрака.

Спретна си гнездо удобно,
на мезонет с балкон подобно.

Неща блестящи тя намира,
в жилището ги складира.

Взема вещи без да пита,
после някъде отлита.

Свраката е завистлива,
любопитна и бърлива.

Притежава дълъг списък,
с лоши качества в излишък.

Репортер отличен тя е,
новините първа знае.

Често е в командировка,
навсякъде завира човка.

Клюките разпространява,
обича да се подиграва.

Игва тук, отива там,
проси и краде без срам.

Прави зловни забележки,
служи си с обиди тежки.

Има тя едно желание:
да е център на внимание.

Понякога до смърт досажда,
без причина се заяжда.

Както си лети в небето,
видя Плашило на полето.

Наша Сврака Късокрака,
веднага впусна се в атака.

Без да чака тя покана,
до Плашилото застана.

Започна с гуми безобразни,
най-нахално да го гразни:

– Що за чудо е това,
с празна тиква за глава?

Направено от проста слама
и облечено с пижама.

Непотребен стар боклук!
Кой пък те е сложил тук?

Човекът от парцали скочи,
сабята си взе да точи.

– Я си затвори устата,
че ще ти строша главата!

Аз поне за нещо ставам,
зрели дини охранявам.

Не смей боклук да ме наричаш,
виж се на какво приличаш!

Най-обикновена Сврака,
оскубана и кривокрака.

Правиш си сама реклама,
но от тебе полза няма.

В битки вряла и кипяла,
Свраката настръхна цяла:

– Ей, простак парцален!
Вече ставаш ти нахален!

Аз съм на света едничка,
супер надарена птичка.

За принцеса съм родена,
или пък за голяма сцена.

С моя ум и красота,
знай, ще покоря света.

А ти ще си останеш тук,
непотребен стар боклук!

Ама наистина е грака,
самовлюбената Сврака.

Плашилото нападна тя,
кълвна го и отлетя.

Кацна близо до реката,
да се гледа във водата.

Своя образ съзерцава,
май с хвалбите прекалява:

– Умна съм и талантлива,
скромността не ми отива.

Не познавам друга птица,
като мене хубавица.

Уникалният ми чар,
от природата е дар.

Жалко е, че не умея,
като славея да пея.

Но защо се подценявам?
Лесно аз не се предавам.

Имам глас невероятен,
трябва ми урок безплатен.

Един учебен час ми стига,
при съвестната Чучулига.

Бързо нотите ще схвана
и певица аз ще стана.

Ех, живот ще си живея!
Отивам ей сега при нея.

Амбицираната Сврака,
минута повече не чака.

На Чучулигата агреса знае,
няма нужда да гадае.

Тя със скорост превишена,
там пристигна изпотена.

Чучулигата е услужлива,
но е твърде приказлива.

Тя си шие рокля нова,
вече е почти готова.

Бърза и се притеснява,
вижда се, че закъснява.

Докато нещо се гримира,
Кака Сврака информира:

Ще ходи на вечерен бал,
в двореца на самия крал.

Орелът е поканил всички,
красиви и достойни птички.

Осведомени са, че той,
ще избере една на брой.

Отличилата се птица,
ще бъде неговя кралица.

Може да се пробва всяка,
включително и Кака Сврака.

Тя веднага се запали
и започна да се хвали:

– Защо ми е да съм певица,
щом ще бъда аз кралица?

По принцип съм модерна Сврака,
но още сляпо вярвам в брака.

Да съм съпруга на Орел,
май е новата ми цел.

До него ще стоя на трона,
с наметало и корона.

Пепеляшка е успяла,
принца да плени на бала.

Тя пред мен е Баба Яга,
вероятно грим си слага.

Не обичам да се хваля,
но ще очаровам краля.

Свраката високомерна,
облече се в коприна черна.

С най-високите обувки
и човка само за целувки,
не си задава тя въпроса,
Орела как ще омагьоса.

Самозванката надута,
извади крадени бижута.

Накичи се безвкусно с тях,
от конкуренцията няма страх.

Не се тревожи Кака Сврака,
че е госта кривокрака.

Самочувствие си има,
достатъчно дори за трима.

Скочи пъргаво от клона
и отпраши към купона.

Луната – стилна и превзета,
гойде със сребърна карета.

С песен галеща ушите,
поздравяват я щурците.

Нощта облечена в костюм,
ухае силно на парфюм.

Лежи Земята неподвижно,
сън сънува тя безгрижно.
Небето в цвят като мастило,
покри самотното Плашило.

То на своя пост стърчи,
с ококорени очи.

Често хвърля в тъмнината,
влюбен поглед към Луната.

Свикнало със самотата,
радва се на тишината.

Изведнъж долита в мрака,
гласът познат на Кака Сврака.

Тя пред Свата Граблива,
душата си с размах излива.

Обидена и възмутена,
разиграва бурна сцена.

Лесно повишава тон,
не и е нужен микрофон:

– Ама че късмет ме гони!
Що за скапани купони?

От двореца идвам бясна,
вечерта ми бе ужасна!

Изгледи за жалост няма,
аз да бъда първа дама.

Кастингът поне за мен,
бе позорно провален!

Всички подходящи птици,
се строиха в две редици.

Подредиха се в едната,
най-красивите в гората.

Другата за умни беше,
в нея враната стоеше.

Стана тя каквато стана!
Аз къде ли да застана?

Красива съм, това е ясно,
обаче умните са вдясно...

Дори да искам този брак,
да се клонирам няма как.

Тръгнах си, не съжалявам.
Защо пък да се унижавам?

Вече имам нова цел:
ще се омъжа за петел.

Сигурно ще ми хареса,
да ме наричат баронеса.

Орелът вече ме загуби,
в Чучулигата се влюби.

Ще съжалява цял живот,
този глупав идиот!

Плашилото без глас се смее:
– Боже, пушката къде е?

Ха-ха-ха! Дали сънувам?
Факти смехотворни чувам.

Тази топка перушина,
всички граници премина!

Публиката пак разсмива,
с вицове, че е красива.

Ако я хвана за опашката,
ще хвърчат пера юнашката!

Съвсем непоносима става,
понякога ме подлудява!

Но без такива като нея,
на кого ли ще се смея?

Макар че има лоша слава,
лично мен ме забавлява.

Пълна скука ще настане,
ако някога в капан се хване.

Тук ще кажа в заключение,
че всичко има обяснение.

Природата не прави грешки,
в ръцете и сме просто пешки.

Тя създава е глупака
и тази нетърпима Сврака.

Щом ги пази живи, здрави,
значи нещо с тях ще прави.

Муха в супата

Лиля Йорк, автор

Българска
Първо издание

Корица: Маргарита Бончев
Дизайн и предпечат: Петьо Русинов

Издател: "ИвиПет ООД"
1408, гр. София, ул. Тулча, бл. 95
тел.: +359 89 656 55 66
www.smartreading.bg

Формат на хартия: 60/90 (1/16)
Печатни коли: 9,75

ISBN: 978-619-90866-1-2

Отпечатано в България
за ИвиПет ООД
септември 2017
София, България